

SSSAMOTA

Sam samcat v sobici sedim,
se smilim sam sebi,
se sam sebi smejim.

S srečo sva se spopadla,
soncu sva se skrila,
sijoča srca strla,
samoto sva si sporočila.

Spet sam slonim,
sam svoji senci sledim.

Stopam sam
s svetlobe stran.

Spletla sva si samotni spomin,
sedaj sva siroti svobodnih skupin.
Sramežljivo, s strahom stopava
slepo samotariva.

Podaj svojo roko

Ne čutim ničesar.

Ne čutim dotika.

Na dlani je smrtna tišina,

ne sliši se krika.

Roka še zmeraj sloni v zraku

in čaka, čaka mirno,

ker sama v to se je podala,

prostovoljno pomoč nudi širo.

Kaj te zaustavlja?

Podaj še svojo solidarno roko

in čakaj tudi ti vztrajno,

da kmalu letal boš visoko.

Uresničitev upanja

»Zakaj v šolo?

To neprivlačno ustanovo,
ki vse, kar naredi,
je to, da nam nakoplje skrbi.«

Želje so se nakopičile in po dolgem času uresničile.

Karantena!!!

Doma nas drži,
nas nikamor ne spusti
in iz dneva v dan povzroča nove skrbi.

Leto 2020 kipi,
od jeze ves svet nori!

Zdaj vse je novo,
učenci pogrešajo staro ustanovo,
saj hujše kot ta je šolanje na daljavo,
ki pred računalniki zmeša nam glavo.

Nič čudnega, da pri 14 letih za zajtrk goltam grenko kavo.

Vsi upamo, da virus nemudoma odhiti in s sabo odvede vse nastale skrbi.

Tako kot množica želja,
naj se izpolni vreča upanja,
da vse bo kot je poprej bilo,
spet vse normalno in lepo.

Melodija upanja

Slišiš?

Napni ušesa, da ne preslišiš.

Lepo igra,

če si tako domisliš,

če o notah ne premisliš.

Ne zatiskaj si oči,

ker, kar je nevidno, se v mislih zavrti,

samo od sebe se to ne zgodi,

za vse odgovoren si ti.

Ko upaš, pač upaš na dobro.

Zate ali za druge.

Čeprav je včasih nemogoče,

vse zgodi se, če se hoče.